

[Fr. Andersen.]

ret, at man mener at kunne skubbe denne Sag fra sig. Jeg tror derfor, det vil være nyttigt snarest muligt at faa endt denne Forhandling og inden for et Udvalg prøve paa, hvor langt man kan komme, se at komme til Rette med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Dels under Hensyn hertil, men selvfølgelig ogsaa under Hensyn til den udførlige Imødegaaelse, som den højtærede Statsminister er fremkommet med, vil jeg kunne indskrænke mig til ganske enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Krag begyndte sine Udtalelser med at karakterisere den Afstemning, der havde fundet Sted, paa den Maade, at visse Arbejdsgivere var til Sinds for enhver Pris at sikre sig Fred, han antydede, at man havde ladet det hele skøtte sig selv bedst muligt — formentlig for at afsvække den Kendsgerning, at stærkt op imod Halvdelen af Arbejdsgiverne har givet det foreliggende Mæglingforslag deres Tilslutning.

Hvis man vil tage Tingene paa den Maade, at man mener at kunne skubbe Arbejderne i Skoene, at de fører en letsindig Lønpolitik, vil jeg drage frem i Brindringen, at naar Situationen har ligget anderledes, naar der har været Nedgang i Konjunkturerne, har der intet som helst været i Vejen for, at Arbejderorganisationerne har kunnet tage et forstaaende Hensyn til Samfundsinteresser. Jeg peger paa, at man i Tyverne endogsaa tog en Nedgang, der var større end den, selve Pristallet kunde siges at begrunde. Og naar der bliver peget paa, at det er Valutacentralens Virksomhed, der medfører de forhøjede Lønninger, vil jeg stille det Spørgsmaal: Hvorledes er da Stillingen med Hensyn til Lønforhøjelserne? Ja, det er Timelønninger, liggende paa et saa lavt Niveau som 76, 84 og 100 Øre, der vil faa en beskedent Forhøjelse paa et vist Antal Øre. Man bør efter min Mening sammenholde dette med Fremgangen i Produktionen, den øgede Beskæftigelse, der gør sig gældende i en lang Række af Fag. Hvis vi tager Produktionsindekset for 1931, der er sat lig 100, og ser, hvorledes det stiller sig i Dag, saa er Indeks for Beklædningsindustrien 141, for Næringsmiddelindustrien 118, for Sten-, Ler- og Glasvareindustrien 136, for Tekstilindustrien 139, for Træindustrien 112, for Læderindustrien 167, for Jernindustrien 117 og for Grafisk-teknisk Industri 127 — altsaa overalt en meget betydelig Fremgang. Og saa er der vel ikke noget som helst at indvende imod, at Lønninger, der ligger paa et saa lavt Niveau

som dem, jeg har nævnt, faar en beskedent Forhøjelse, bl. a. ogsaa under Hensyn til, at der ikke alene viser sig øget Beskæftigelse, men tillige øget Udbytte af Virksomhederne.

Da Tiden er omme, kan jeg ikke komme videre. Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg synes, det er urimeligt at angribe, at Regeringsforslaget bygger paa Mæglingforslaget; der er for lang Tid siden givet Udtryk for, at det var det naturlige Grundlag, og derfor anbefaler jeg paa ny Lovforslaget.

Krag: Den gældende Forretningsorden indeholder et klart Forbud ogsaa over for Partiernes Ordførere imod at søge at besvare de Betragtninger, som under første Behandling af et Lovforslag fra anden Side er kommet frem, og jeg er derfor afskaaret fra at svare paa den Række af Uhyrligheder over for mig, som den højtærede Statsminister præsterede. Den højtærede Statsminister sagde, at han sagde, at han sagde det rigtige, saa vidt det var muligt. Det har desværre ikke i synderlig Grad været muligt for den højtærede Statsminister ved den paagældende Lejlighed, hvor han gennem en Række Fordrejelser og halve Citater o. s. v. søgte at skaffe sig Staasted for Angrebet paa de Betragtninger, jeg havde anført her i Formiddags, uden at han paa et eneste Punkt har søgt at afkræfte den Redegørelse, jeg har tilladt mig at give for de Virkninger, som den højtærede Statsministers Politik gennem de senere Aar har faaet, og som er Aarsagen til den Situation, hvori vi i Øjeblikket staar.

Den højtærede Statsminister fremsatte nogle Ord i Anledning af mine Bemærkninger, som jeg maa tyde som en Indbydelse til en videregaaende Forhandling end den, der knytter sig absolut til det her foreliggende Lovforslag. I den Anledning sagde den højtærede Statsminister, at hvis jeg kunde give Anvisning paa Fremskaffelse af Millionerne, vilde der for den højtærede Statsminister ikke være noget som helst i Vejen for at gaa ind i en Forhandling om Foranstaltninger af anden Art end dem, der er Tale om i dette Lovforslag. Maa jeg sige til den højtærede Statsminister, at vi er ikke til Købs for den højtærede Statsministers Politik for Millioner, som den højtærede Statsminister stiller i Udsigt. Hvis den højtærede Statsminister virkelig kendte indgaaende til de Forhold, han taler om, vilde han vide, at i Forbindelse med de Ejendomsskatteplaner, vi gentagne Gange har fremsat Forslag om, er der ikke Tale om Fremskaffelse af Millioner, de er nemlig